

и са оумножава и са оутемелява. Ами кой
 ѿ насъ не знае, за що естетвѣмъ всѣхъ че-
 ловѣкъ, а наипаче млáдытѣ на основа по-
 вѣче са радватъ, и него по почитатъ, което
 частъ оупотребяватъ, а което не имъ е въ
 оупотребленіе, или него почитатъ, или го
 подфарлатъ; Кой храни конь кога нема на
 кадѣ да го вастдне; или кой са рада на до-
 бры дрѣхи и на добра премѣна, кога не-
 ма время и мѣсто да са премѣни за да са
 покаже и предъ другитѣ; така е и въ тѣмъ
 причина: Славѣнски и Россійски книги мно-
 гъ, но ако за должимъ и принѣдимъ дѣца-
 та да са оучатъ самъ на тѣхъ, безъ сла-
 достъ са оучатъ, и не е възможно да са по-
 роди въ тѣхнитѣ сердца нѣкоя истинна те-
 плота, и душевно склоненіе: зашо нема
 Болгаріа никакѡ причастіе съ Россіа, нема
 комъ да пишатъ или ѿ когѡ ѿ вѣтъ да прі-
 емнатъ, нема съ когѡ да са разговѣратъ:
 това сѣщото са разумѣва и за Славѣнскитѣ:
 затѡва и двата тѣмъ мѣзицы въ Болгаріа са
 мѣртва и не дѣйствителны, затѡва имъ са
 и виждатъ като непотрѣбны: или ако са и